

สถานการณ์ปัจจุบันของการออกอากาศรายการวิทยุสำหรับเด็ก และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุของเด็กไทย

มรรยา อัครจันทโชติ

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง 1) ปริมาณของรายการวิทยุสำหรับเด็กในปัจจุบัน 2) คุณลักษณะของรายการวิทยุสำหรับเด็กที่ออกอากาศในปัจจุบัน 3) พฤติกรรมการเปิดรับวิทยุของเด็ก 4) ความคิดเห็นของเด็กที่มีต่อรายการวิทยุสำหรับเด็ก ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) สถานีวิทยุกระจายเสียงที่ออกอากาศในระบบเอฟเอ็ม 240 สถานี ทั้งสถานีวิทยุหลักและสถานีวิทยุท้องถิ่น กระจายไปใน 5 ภูมิภาค 2) เด็ก 900 คน ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่เดียวกับกลุ่มตัวอย่างประเภทสถานีวิทยุ จัดแบ่งกลุ่มตามช่วงอายุ (3-5 ปี, 6-12 ปี, 13-17 ปี), เพศ (ชาย, หญิง) และเขตที่อยู่อาศัย (เมือง, ชนบท) ในสัดส่วนเท่าๆกัน

มรรยา อัครจันทโชติ ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายนักจัดรายการวิทยุเพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว สมาคมวิทยุและสื่อเพื่อเด็กและเยาวชน โดยการสนับสนุนเงินทุนจากสถาบันสื่อเด็กและเยาวชน (สสย.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.)

This survey research aims to examine (1) the quantity of radio programs for children (2) the attributes of children's

Abstract

งานวิจัยด้านสื่อเสียง

การผลิตรายการวิทยุสำหรับเด็ก รวบรวมทั้งต้นฉบับ การผลิตของสถานีวิทยุใหม่ (6) มีกองทุนเพื่อสนับสนุนวิทยุสำหรับเด็กที่เป็นรูปแบบ และสอดคล้องกับความต้องการ (5) มีนโยบายการเพิ่มปริมาณรายการสำหรับเด็ก และหัวใจของผู้ผลิตรายการวิทยุสำหรับเด็กของทาง (4) มีการวางแผนการผลิตและพัฒนาวัสดุ Format Station โดยออกอากาศผ่านหลายสถานี (3) ผู้ผลิตสถานีวิทยุเพื่อเด็ก ในรูปแบบ (2) ธรรมชาติให้พ่อแม่เห็นความสำคัญของรายการวิทยุ (1) มียุทธศาสตร์เชิงรุกในการนำเสนอเสียงเด็ก เพื่อเสนอแนะเชิงนโยบายในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ผลิต ซึ่งรายการเหล่านี้ส่วนใหญ่ ไม่ใช่วางการสำหรับเด็กของตัวเอง แต่ต้องรับฟังรายการที่พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นใหญ่ ซึ่งไม่มีโอกาสเป็นผู้ผลิตรายการวิทยุด้วยวิทยุสำหรับเด็ก นอกจากนี้ เด็กที่ผลิตวิทยุด้วยตนเองยังไม่ค่อยมี และเด็กที่ผลิตวิทยุจากการวิจัยด้วยตนเองมีเพียงไม่กี่คนเป็นวิทยุเด็กในสถานศึกษาของกรุงเทพมหานคร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวิทยุโรงเรียน และบางแห่งมีการแข่งขันรายการวิทยุเด็กในโรงเรียน และมีการแข่งขันวิทยุเด็กในสถานศึกษาของกรุงเทพมหานครในวงกว้าง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณวิทยุสำหรับเด็กในกรุงเทพมหานครและพื้นที่รอบนอกในแง่ของการเข้าถึงของเด็ก และรูปแบบการนำเสนอของรายการซึ่งไม่ค่อยสอดคล้องกับรายการวิทยุสำหรับเด็กที่มีอยู่แล้ว การออกแบบเนื้อหา นอกจากจำนวนรายการและสัดส่วนเวลาในการออกอากาศแล้ว ยังจะพิจารณาถึงวิทยุเด็กหรือสถานีวิทยุท้องถิ่น ซึ่งผู้สนับสนุนวิทยุจะไม่พินิจถึงวิทยุเด็กหรือวิทยุเด็กในท้องถิ่น ซึ่งอายุ 3-5 ปี อย่างไรก็ตาม ในภาพรวม รายการวิทยุรองลงไปคือ เด็กอายุ 6-12 ปี และน้อยที่สุดคือ เด็กอายุ 13-17 ปีมากที่สุด การวิจัยพบว่า รายการวิทยุสำหรับเด็กที่ออก

radio programs (3) children's radio exposure (4) children's opinions on radio programs for children. The sample group was selected by a multi-stage sampling technique. It consisted of (1) 240 FM radio stations, main radio stations and local radio stations in five regions (2) 900 children in the same areas of radio stations; these children were divided by age (3-5 years, 6-12 years, 13-17 years), sex (male, female), and residential areas (urban, rural) in equal number. The findings revealed that the target audience for most children's radio programs is children aged 13-17 years, followed by children aged 6-12 years, and children aged 3-5 years respectively. Concerning the airtime, however, the children's radio programs are rarely available, regardless of the main radio stations or local radio stations. The design of the radio producers about the program's tone and radio moderator's personality matches the interests of the children. Contrastingly, the content and presentation technique, presented most in the children's radio programs, are not in accordance with the most children's interest. The results also showed that small number of children are exposed to the radio and almost all of them never listen to radio programs for children. More than half the children do not have the opportunity to select the radio program by themselves; therefore, most of them listen to the radio programs that are not for the children. The policy recommendations for children's radio programs include (1) Formulating proactive strategies for facilitating audio media access for children (2) promoting children's radio campaigns aimed at parents (3) establishing children's format radio station, which is multipatform broadcasting (4) continually running workshops for radio producers to improve the quality of radio programs for children (5) formulating policy

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ
 2. ขอบเขตของโครงการ
 3. ระยะเวลาของโครงการ
 4. งบประมาณของโครงการ
 5. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
 6. หน่วยงานที่รับผิดชอบ
 7. หน่วยงานที่สนับสนุน
 8. หน่วยงานที่ปรึกษา
 9. หน่วยงานที่ประเมินผล
 10. หน่วยงานที่ติดตามผล
 11. หน่วยงานที่รายงานผล
 12. หน่วยงานที่เผยแพร่ผล
 13. หน่วยงานที่จัดพิมพ์
 14. หน่วยงานที่จัดพิมพ์
 15. หน่วยงานที่จัดพิมพ์

ในปัจจุบัน ผู้วิจัยจะนำผลวิจัยมาพัฒนาเป็นคู่มือสำหรับผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแหล่งความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถแข่งขันในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังจะนำผลวิจัยมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแหล่งความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถแข่งขันในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

រតន

on the number of radio programs for children, which is consistent with the children's lifestyle (6) funding for the children's radio production and research on audio media.

เพื่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพสำหรับเด็กที่มีแนวโน้ม
และคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปริมาณของรายการวิทยุสำหรับเด็ก

ในปัจจุบัน

2. เพื่อศึกษาคุณสมบัติของรายการวิทยุสำหรับเด็ก

เด็กที่ออกอากาศในปัจจุบัน

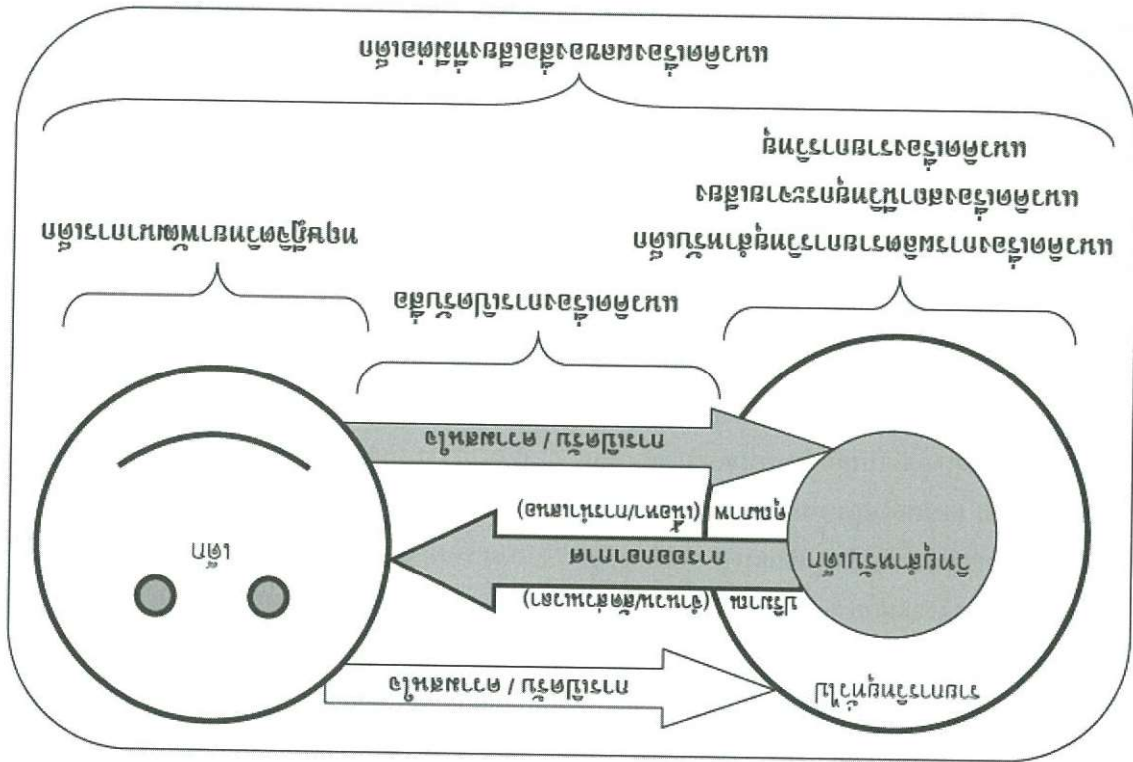
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับฟังของเด็กไทย

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเด็กที่มีต่อการ

วิทยุสำหรับเด็ก

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาสาระความรู้ทางวิชาชีพสำหรับเด็กที่มีแนวโน้ม
เพื่อให้เห็นคุณค่าของสื่อสำหรับเด็กที่มีแนวโน้ม
โดยอิง 6 เดือน ทั้งสถานีวิทยุแห่งชาติและสถานีวิทยุท้องถิ่น
จากผลการออกอากาศระหว่างเดือนกรกฎาคม-กันยายน
2555 ทั้งนี้ สำหรับการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็ก
จะใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 3-17 ปี ซึ่งอาศัยอยู่ใน
เขตพื้นที่ที่เด็กวัยดังกล่าวกลุ่มตัวอย่างประจำสถานีวิทยุ
กระจายเสียง

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

ระหว่างสถานีวิจัยหอดูดาวกับสถานีวิจัยหอดูดาวอื่นๆ 25 สถานี และสถานีวิจัยหอดูดาวอื่นๆ 104 สถานี และสถานีวิจัยหอดูดาวอื่นๆ 136 สถานี

จากจำนวนสถานีวิจัยหอดูดาวทั้งหมด 240 สถานี แบ่งเป็น

สถานีวิจัยหอดูดาวที่มีพื้นที่มากกว่า 100 ตารางกิโลเมตร 136 สถานี

สถานีวิจัยหอดูดาวที่มีพื้นที่น้อยกว่า 100 ตารางกิโลเมตร 104 สถานี

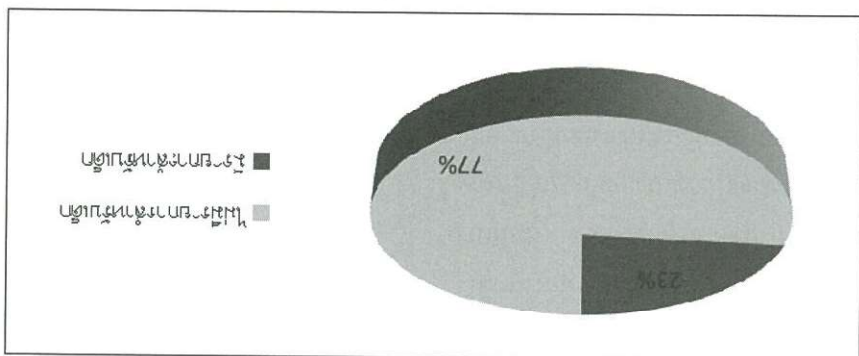
สถานีวิจัยหอดูดาวที่มีพื้นที่น้อยกว่า 100 ตารางกิโลเมตร 25 สถานี

จากจำนวนสถานีวิจัยหอดูดาวทั้งหมด 240 สถานี แบ่งเป็น

สถานีวิจัยหอดูดาวที่มีพื้นที่มากกว่า 100 ตารางกิโลเมตร 136 สถานี

สถานีวิจัยหอดูดาวที่มีพื้นที่น้อยกว่า 100 ตารางกิโลเมตร 104 สถานี

สถานีวิจัยหอดูดาวที่มีพื้นที่น้อยกว่า 100 ตารางกิโลเมตร 25 สถานี

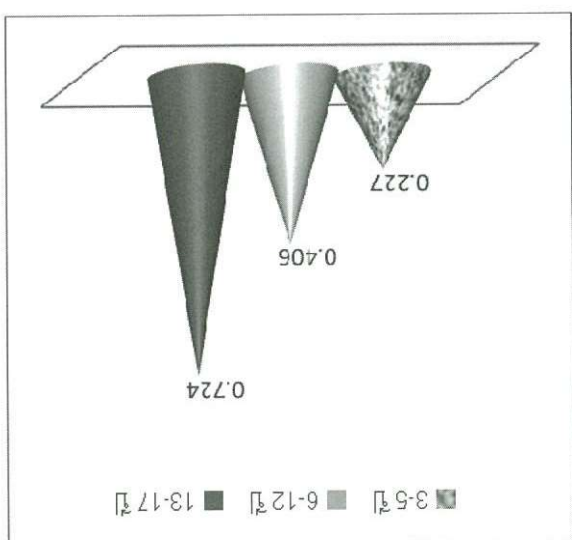
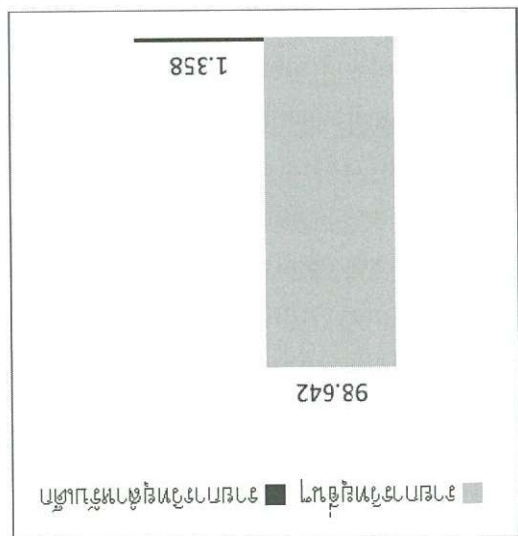

สัดส่วนของสถานีวิจัยหอดูดาวที่มีการสำรวจ

ทางสถานีวิทยุหอดูดาว 37 รายการ และรายการที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุหอดูดาว 46 รายการ แต่เนื่องจากมีหลายรายการที่ระดับกลุ่มเป้าหมายของรายการมากกว่า 1 กลุ่ม และมีถึง 4 รายการที่ระดับกลุ่มเป้าหมายของรายการเป็นสถานีทุกกลุ่ม คือ ตั้งแต่ 3-17 ปี ดังนั้น หากนับจำนวนรายการโดยคิดแต่ละกลุ่มเป้าหมายแล้ว ผลรวมของจำนวนรายการวิทยุหอดูดาวในประเทศไทยจะเท่ากับ 102 รายการ โดยเป็นรายการวิทยุหอดูดาวกลุ่มอายุ 13-17 ปี มากที่สุด จำนวน 45 รายการ รองลงมาคือรายการสำหรับกลุ่มอายุ 6-12 ปี จำนวน 37 รายการ และน้อยที่สุด คือ รายการสำหรับกลุ่มอายุ 3-5 ปี จำนวน 20 รายการ

หากพิจารณาโดยอัตรารายการต่อพื้นที่ของสถานีวิทยุหอดูดาวแล้ว จะพบว่าประเทศไทยมีพื้นที่วิทยุหอดูดาวประมาณ 28,577 ตารางกิโลเมตร

(ร้อยละ 26, ภาคเหนือ (ร้อยละ 25.58), กรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 21.43 และน้อยที่สุด คือ ภาคกลาง ตะวันออก (ร้อยละ 14.29) ทั้งนี้ หากพิจารณาเพียงรายการเดียว จำนวนพื้นที่ของรายการวิทยุหอดูดาวในประเทศไทยจะพบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนรายการวิทยุหอดูดาวมากที่สุด (24 รายการ) รองลงมาคือ ภาคใต้ 19 รายการ และภาคเหนือ (13 รายการ) และน้อยที่สุดคือ ภาคกลาง ตะวันออก (8 รายการ) จากจำนวนรายการวิทยุหอดูดาวทั้งหมดที่ออกอากาศในประเทศไทย มีพื้นที่วิทยุหอดูดาวประมาณ 28,577 ตารางกิโลเมตร โดยพื้นที่วิทยุหอดูดาวในประเทศไทยมีพื้นที่ประมาณ 28,577 ตารางกิโลเมตร

สัดส่วนของจำนวนการตอบคำถามการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ตอบจะระบุเพศในแบบสอบถามให้ชัดเจนถึงสัดส่วนของผู้ตอบ ผู้วิจัยได้จัดเรียงข้อมูลในแบบสอบถามให้ชัดเจนถึงสัดส่วนของผู้ตอบ การตอบคำถามการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ตอบสามารถระบุเพศได้

อายุ	สัดส่วนเวลา (ร้อยละ)	คิดจากจำนวนการตอบ (56 คน)	จำนวนการตอบ (คน/วัน)
3-5	0.227	10	2.15
6-12	0.406	18.15	4.15
13-17	0.724	32.30	7.30
รวม	1.358	60.45	14

ผู้ตอบระบุเพศในแบบสอบถามให้ชัดเจนถึงสัดส่วนของผู้ตอบ ผู้วิจัยได้จัดเรียงข้อมูลในแบบสอบถามให้ชัดเจนถึงสัดส่วนของผู้ตอบ การตอบคำถามการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ตอบสามารถระบุเพศได้

การตอบคำถามการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ตอบสามารถระบุเพศได้

2. คุณลักษณะของรายการการวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้จัดเรียงข้อมูลในแบบสอบถามให้ชัดเจนถึงสัดส่วนของผู้ตอบ ผู้วิจัยได้จัดเรียงข้อมูลในแบบสอบถามให้ชัดเจนถึงสัดส่วนของผู้ตอบ

ឯកសារ

[illegible]

ក្របខណ្ឌនៃក្រសួងស្រូវរដ្ឋបាលស្រូវ ២០១៩ បង្ហាញពីការ
 វិនិយោគសាងសង់ក្រសួងស្រូវរដ្ឋបាលស្រូវ ក្នុងប្រទេស កម្ពុជាស្របតាម
 មោឃៈក្របខណ្ឌនៃក្រសួងស្រូវរដ្ឋបាលស្រូវ ក្នុងប្រទេស កម្ពុជា
 ក្នុងការសាងសង់ក្រសួងស្រូវរដ្ឋបាលស្រូវ ក្នុងប្រទេស កម្ពុជា
 ក្នុងប្រទេស កម្ពុជា

[illegible]

72... Journal of Communication Arts Vol. 31 No. 3 2013 Faculty of Commu

[illegible]

ที่รายการวิทยุสำหรับเด็กจะสอดแทรกเข้าไป ดังจะเห็นได้จากข้อมูลรายการวิทยุสำหรับเด็กที่ได้เกือบทุกรายการเป็นข้อมูลจากสถานีวิทยุแบบ Program Block Station และเป็นสถานีแบบ Program Block Station ที่ดำเนินงานโดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม หรือภาคประชาชน มิใช่ภาคเอกชน เนื่องจากรายการวิทยุสำหรับเด็กไม่ใช่รายการที่จะสามารถค้ากำไร หรือคิดเป็นรายได้ของสถานีเท่าใดนัก อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบข้อมูลรายการวิทยุสำหรับเด็กที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุแบบ Format Station อยู่บ้าง โดยเป็น Format Station ที่ภาครัฐเปิดให้เอกชนเช่าช่วงเวลาเกือบทั้งหมดของสถานี แต่ยังมีช่วงเวลาให้หน่วยงานภาครัฐที่เป็นเจ้าของสถานีได้มีรายการนำเสนออยู่บ้าง โดยรายการวิทยุสำหรับเด็กที่พบก็จะเป็นช่วงเวลาของหน่วยงานภาครัฐดังกล่าว

2. ศาสตร์ + ศิลป์ + หัวใจ : สามประสานที่ยังต้องการหาในรายการวิทยุสำหรับเด็ก

การผลิตรายการวิทยุสำหรับเด็กในสถานีวิทยุหลักนั้น ผู้ผลิตรายการคือบุคลากรของสถานี ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐเอง เว้นแต่คลื่นสีขาวเพื่อเด็กเยาวชน และครอบครัว ที่ออกอากาศทาง FM 105 MHz ในเขตกรุงเทพฯ ที่ให้กลุ่มนักวิชาชีพและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้านเด็กเข้ามาดำเนินรายการ ในขณะที่การผลิตรายการวิทยุสำหรับเด็กในสถานีวิทยุท้องถิ่นจะมีความหลากหลายกว่า กล่าวคือ มีทั้งที่จัดทำรายการในนามหน่วยงาน เช่น โรงเรียน และที่มาโดยสมัครใจ เช่น กลุ่มเด็กอาสาสมัครในชุมชน รวมไปถึงบุคลากรของสถานีวิทยุเองด้วย อย่างไรก็ตาม จากการสอบถามข้อมูลพบว่า ยังมีผู้ผลิตรายการวิทยุสำหรับเด็กอีกมากที่อาจจะยังไม่เข้าใจศาสตร์และศิลป์ในการจัดรายการวิทยุสำหรับเด็กมากนัก แต่มีความปรารถนาดีที่ต้องการจะผลิตรายการเพื่อเด็ก หรือใช้รายการวิทยุเพื่อสื่อสารกับกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า มีรายการวิทยุสำหรับเด็กบางรายการระบุกลุ่มเป้าหมายมากกว่า 1 ช่วงวัย โดยมีถึง 4 รายการที่ระบุกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กทุกช่วงวัย ตั้งแต่ 3-17 ปี ซึ่งตามหลักของการออกแบบรายการวิทยุ ประกอบกับทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการเด็กแล้ว เด็กแต่ละช่วงวัยล้วนมี

ความคิด ความต้องการ ความสนใจที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ยังมีผู้ผลิตรายการวิทยุสำหรับเด็กที่ไม่เข้าใจกลุ่มเป้าหมาย หรือตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างช่วงวัยของเด็กนัก หากแต่เหมารวมว่า เด็กทั้งหมดเหมือนกัน ทั้งนี้ เป็นที่น่าสนใจว่า รายการวิทยุที่ระบุกลุ่มเป้าหมายของรายการเป็นเด็กทุกกลุ่มนั้น 3 ใน 4 รายการ เป็นรายการที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุหลัก ทั้งที่ตามหลักแล้ว ผู้ผลิตรายการในสถานีวิทยุหลักควรจะเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ทางวิชาชีพสูงกว่าผู้ผลิตรายการในสถานีวิทยุท้องถิ่น ผลที่พบนี้ อาจจะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ผลิตรายการมิได้สนใจในรายการวิทยุสำหรับเด็กอย่างแท้จริง แต่อาจจะเป็นการผลิตรายการตามนโยบายของสถานีเท่านั้น

3. รายการวิทยุที่มุ่งผลิตเพื่อเด็ก แต่กลับเป็นรายการที่เด็กไม่ฟัง

จากผลการวิจัยที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กเกือบทั้งหมดไม่เคยเปิดรับฟังรายการวิทยุสำหรับเด็กเลย นี่อาจจะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า รายการวิทยุสำหรับเด็กที่มีอยู่ยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเด็กได้ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับฟังรายการวิทยุสำหรับเด็ก ทั้งกลุ่มที่ระบุว่าฟังบ้างแต่ไม่บ่อย และกลุ่มที่ระบุว่าฟังเป็นประจำนั้น เกือบทั้งหมดไม่สามารถบอกชื่อรายการวิทยุสำหรับเด็กที่ฟังได้เลย แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ให้ความสนใจรายการวิทยุสำหรับเด็กที่ฟังอยู่มากนัก เป็นเพียงการเปิดรับแต่ไม่ได้ให้ความสนใจในรายการอย่างจริงจัง หรืออาจกล่าวได้ว่า รายการวิทยุสำหรับเด็กที่กลุ่มตัวอย่างรับฟังนั้น ยังไม่สามารถทำให้ผู้ฟังเป้าหมายเกิดความพึงพอใจได้อย่างแท้จริง

หากจะมองในแง่ของเนื้อหาและวิธีการนำเสนอของรายการวิทยุสำหรับเด็กที่เป็นอยู่ ก็พบว่า ยังไม่ค่อยสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเด็กมากนัก ผู้ผลิตรายการวิทยุสำหรับเด็กส่วนใหญ่ เน้นเนื้อหาที่เกี่ยวกับพัฒนาการทางอารมณ์ วุฒิภาวะ การปรับตัว ความสัมพันธ์กับผู้อื่น ในขณะที่กลุ่มเด็กทุกช่วงวัยได้ให้คำตอบว่าสนใจเนื้อหาเกี่ยวกับจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์สูงที่สุด โดยมีสัดส่วนมากกว่าเนื้อหาอื่นๆพอสมควร ดังนั้น หากผู้ผลิตรายการวิทยุสำหรับเด็กเน้นเนื้อหารายการเกี่ยวกับ

បន្ថែមទៀត យើងបានឃើញពីការប្រែប្រួលនៃការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គឺជាប្រព័ន្ធគណនេយ្យដែលបានប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយបំផុត។ ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គឺជាប្រព័ន្ធគណនេយ្យដែលបានប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយបំផុត។

២. លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ
២.១. លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ

ក្នុងការស្រាវជ្រាវនេះ យើងបានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីស្រាវជ្រាវពីការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ យើងបានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីស្រាវជ្រាវពីការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវនេះ យើងបានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីស្រាវជ្រាវពីការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ យើងបានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីស្រាវជ្រាវពីការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ក្នុងការស្រាវជ្រាវនេះ យើងបានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីស្រាវជ្រាវពីការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ យើងបានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីស្រាវជ្រាវពីការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគណនេយ្យក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

[illegible][illegible]

78... Journal of Communication Arts Vol. 31 No. 3 2013 Faculty of Communication Arts, Chulalongkorn University

8. สนับสนุนข้อเสนอจากงานวิจัยเกี่ยวกับข้อเสนอ

และรายการวิจัยด้านสุขภาพที่เสนอขึ้น
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาพรวมและแนวโน้มของสังคม
ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของสังคม
ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ
โดยอิสระเป็นวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ
กลุ่ม (Focus Group) หรือการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ผลิตรายการวิทยุสมัครเล่น ผู้บริหาร
สถานีวิทยุกระจายเสียง และกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง

รายการอ้างอิง

หรืออาจใช้วิธีวิจัยเชิงสร้างสรรค์ (Creative Research) เพื่อค้นหาแนวทางใหม่ในการพัฒนาสื่อวิทยุสมัครเล่น
เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย
เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย
เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย
เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย
เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย
เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย
เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย
เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย

ภาษาไทย

โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรวิทยุสมัครเล่นเยาวชนและครอบครัว, ชมรมวิทยุสมัครเล่นเยาวชนและครอบครัว. (2554).
การศึกษารายการวิทยุสมัครเล่น (3-5 ปี). เอกสารแจก
จิราพร ช่างสุก. (2552). วิทยุกระจายเสียงสมัครเล่นสมัครเล่น : หลักการผลิต เนื้อหา และรูปแบบรายการ. รายงานการวิจัย
มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพมหานคร.

จิราพร ช่างสุก. (2552). ความสนใจของสื่อวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่นสมัครเล่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย.
จุมพล รอดคำตัน. (2555). คู่มือการวิจัยวิทยุกระจายเสียงวิทยุสมัครเล่น. กรุงเทพฯ : ชมรมวิทยุสมัครเล่นเยาวชนและครอบครัว.
ณัฐชา เอิตรกร. (2545). วิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
วิชา วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย.

นิยมพร โพธิ์ชัย. (2552). รายการวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่น. กรุงเทพฯ : ชมรมวิทยุสมัครเล่นเยาวชนและครอบครัว.
และโครงการวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่น. กรุงเทพฯ : ชมรมวิทยุสมัครเล่นเยาวชนและครอบครัว.
พรทิพย์ ศิริวรรณ. (2549). ทฤษฎีจิตวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่น. กรุงเทพฯ : ชมรมวิทยุสมัครเล่นเยาวชนและครอบครัว.

มนต์วิมล จันทร์. (2548). เสนอในการประชุมวิชาการวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่น. กรุงเทพฯ : ชมรมวิทยุสมัครเล่นเยาวชนและครอบครัว.
สาวิตรี วิชา. (2548). รายงานผลการวิจัยวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่น. กรุงเทพฯ : ชมรมวิทยุสมัครเล่นเยาวชนและครอบครัว.
มนต์วิมล จันทร์. (2554). รายงานผลการวิจัยวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่น. กรุงเทพฯ : ชมรมวิทยุสมัครเล่นเยาวชนและครอบครัว.

ศูนย์วิจัยการสื่อสารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2550). การศึกษาสถานการณ์วิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่นวิทยุสมัครเล่น. กรุงเทพฯ : ชมรมวิทยุสมัครเล่นเยาวชนและครอบครัว.
Document 13_14July_th.doc

ศูนย์วิชาการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างสรรค์สังคม (2553). “คาถาพิฆาต” สถานการณ์การรับสื่อโทรทัศน์-วิทยุ ของคนไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างสรรค์สังคม. เอกสารเผยแพร่.

สมาคมวิทยุแห่งประเทศไทย. (2555). ผู้ใหญ่ใจดี พกหนังสือของพ่อพ่อบุญเหมือนกันนะ. เอกสารเผยแพร่.

สมาคมวิทยุแห่งประเทศไทย และครอบครัว. (2555). ผลใจตามวัย. กรุงเทพฯ : แผนงานสื่อสร้างสรรค์สังคมและเยาวชน.

สำนักเก็บสื่อทัศน์ (2550). การสร้างสรรค์สื่อสำหรับเด็ก. เอกสารวิชาการสนับสนุนการสร้างสรรค์สื่อโทรทัศน์. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์.

สุริยเดว ทรีปาตี. (2556). วิกฤตสื่อสังคมและหัวใจ พัฒนาการของเด็กและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็ก และครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล.

เสาวฤทธิ์ สุขแก้ว. (2552). จินตนา...คลื่นวิทยุเด็ก. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการวิทยุเพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว.

ภาษาอังกฤษ

Drotner, Kristen and Livingstone, Sonia. (2008). *The International Handbook of Children, Media and Culture*. London : SAGE.

Greenfield, Patricia, et al. (1986). Is the medium the message?: An experimental comparisons of the effects of radio and television on imagination. *Journal of Applied Development Psychology*. 7(3), 201-218. Retrieved from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/0193397386900298>

Ferrington, Gary. (1994). Kid, Imagination, and Audio In The Classroom. *Media Literacy Education Network*. School of Journalism and Communication, University of Oregon. Retrieved from http://jcp.proscenia.net/publications/articles_mlr/ferrington/kidsimagine.html

Klapper, Joseph. (1960). *Klapper's Selective Exposure*. Retrieved from http://en.wikipedia.org/wiki/Selective_exposure_theory

McQuail, D. (2005). *McQuail's Mass Communication Theory*. 5th ed. London : SAGE.

Stephenson, William. (1967). The play theory of mass communication. Retrieved from http://www.google.co.th/books?hl=th&lr=&id=SEo-HKL9quoc&oi=fnd&pg=PA1&dq=stephenson+play+theory&ots=Aww9gTwyIKR&sig=ZuWwTuquD469ttzKSSUf42RDbf&redir_esc=y

Strasburger, Victor C. (2009). *Children, Adolescents, and the Media*. California : SAGE.